№ 82. Poniedziałek 12. Kwietnia 1858. Rok wydania 48.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Według istniejących przepisów prawnych należy tylko tych za zwyczajnych uczniów do technicznego instytutu przyjmować, którzy szkolnemi zaświadczeniami udowodnią, że z dobrym postępem, to znaczy przynajmniej z pierwszą ogólną klasą wyższą szkołę realną albo wyższe gimnazyum skończyli.

Młodym pilnym ludziom profesyjnej i przemysłowej klasy, którzy otrzymawszy już praktyczną przygotowawczą naukę w jakim technicznym zawodzie, czują w sobie popęd do gruntownego wykształcenia się teoretycznego, podana jest najwyższem postanowieniem z 2. marca 1851 sposobność nabywać nieodzownie potrzebnych w tej mierze wiadomości w roku przygotowawczym, gdyż dla dojrzalszego wieku nie można było odsyłać ich do średniej szkoły, i po skończonym z dobrą klasą roku przygotowawczym, pozwolono im na instytutach technicznych szukać dalszego teoretycznego wykształcenia w przedmiotach swego zawodu.

Nakoniec tym młodzieńcom, którzy nie byli w stanie nabywać potrzebnej do technicznych studyów nauki przygotowawczej w wyższej szkole realnej albo w wyższem gimnazyum, a tylko przyswoili ją sobie pilnością prywatną, pozwolono z wyjątkami wykazać to przygotowawcze ukształcenie po osiągniętym wieku normalnym, egzaminem na tym instytucie technicznym, do którego wstąpić sobie życzą.

Ażeby najwyższe te rozporządzenia w myśl prawodawczy przeprowadzić i usunąć nadużycia nadesłe ponownie do wiadomości wysokiego ministerstwa publicznego oświecenia, nakazało w. ministeryum dekretem z 27. marca 1858 l. 4719 co następuje:

1) Na rok przygotowawczy nie przyjmować nikogo, kto prócz normalnego wieku skończonych lat 18, nie udowodni oraz ściśle, że się do profesyjnego lub przemysłowego zawodu przykładał pewny czas, jaki dla wyuczenia się według istnących ustaw jest przepisany, albo ogólnie za potrzebny uznany, i któryto czas nie może nigdy mniej wynosić jak 2 zupełne lata.

2) Od zgłaszających się do egzaminu przyjęcia na instytut techniczny należy żądać dokładnego wywodu względem dotychczasowego ich zatrudnienia od skończonego dziesiątego roku ich życia, a wszystkim, u których się okaże, że przerwali swą rozpoczętą regularną naukę przygotowawczą w gimnazyum albo w szkole realnej, tylko wtedy pozwolić na egzamin przyjęcia, jeżeli od czasu tej przerwy upłynęła najmniej taka liczba semestrów, jakiej się do ukończenia szkoły realnej albo wyższego gimnazyum wymaga. W przeciwnym razie należy ich bez wyjątku odprawić.

3) Dyrekcye instytutów technicznych są ścisło obowiązane w wątpliwych przypadkach udawać się do tych gimnazyów i szkół realnych, w których kompetenci istotnie albo prawdopodobnie się uczyli.

4) Egzamina przyjmowania należy przedsiębrać w ostatnim tygodniu poprzedzającym rozpoczęcie szkolnego roku, następnie w razie potrzeby w dwóch pierwszych tygodniach rozpoczętego roku szkolnego ze wszystkich przepisanych przedmiotów bez rozdzialania ostatnich na większe przestanki czasu, niż przeprowadzenie samego egzaminu wymaga, i każdemu, kto się w wyznaczonym czasie nie poddał egzaminowi, odmówić natychmiast przyjęcie.

5) Nakoniec ponieważ doświadczenie naucza, że pomimo wszelkich napomnień i przestróg, wielu pod rozmaitemi pozorami przekracza czas przeznaczony do wpisania się na instytucie technicznym, tedy trwałość tej inskrybcyi postanawia się niezmiennie na 15go włącznie, pierwszego miesiąca szkolnego roku, a po upływie tego terminu nie może już nastąpić żadne przyjęcie nawet w przypadku słabości.

Rozporządzenia te podają się z tą uwagą do wiadomości powszechnej, że niezwłocznie mają wejść w moc obowiązującą.

Lwów, 6. kwietnia 1858.

Lwów, 11go kwietnia. C. k. pocztmistrz w Radymnie pan *Filip Löffler* złożył w ręce c. k. przełożonego powiatu summę 40 złr. na wsparcie mieszkańców skołoszewskich, dotkniętych pożarem na d. 5. października 1857.

Szlachetny ten czyn podaje się z należytem uznaniem do wiadomości publicznej.

Lwów, 11go kwietnia. Dnia 7. b. m. wydana i rozesłana została z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie część VII. oddziału II. z r. 1857 Dziennika rządowego dla okręgu administracyjnego c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Część ta zawiera:

Nr. 29. Ogłoszenie c. k. namiestnictwa z d. 23. października 1857, l. 47.082 względem oznaczenia wynagrodzenia za żywienie wojska w przechodzie, w czasie od 1. listopada 1857, do 31. października 1858.

Nr. 30. Obwieszczenie c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej z d. 15. listopada 1857 l. 46.566, w którem zawarte są przepisy względem wynagrodzenia kwot wykupnych za złoto i srebro od d. 1 listopada 1857.

Nr. 31. Obwieszczenie c. k. namiestnictwa z d. 20. listopada 1857 l. 50.927, którem oznajmione wysokim reskryptem ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. listopada 1857, l. 31.006/2.241 oświadczenie kantonu Szwic względem wzajemnego bezpłatnego pielęgnowania przynależnych ubogich podaje się do wiadomości.

Nr. 32. Obwieszczenie c. k. namiestnictwa z d. 20. listopada 1857, l. 16.588, którem ogłasza się przepisane wysokim reskryptem ministeryum spraw wewnętrznych z dnia 10go kwietnia 1857, l. 10.946/908, postępowanie przy obliczeniu i ustanawianiu należytości za pielęgnowanie w publicznych szpitalach.

Nr. 33. Obwieszczenie, którem ogłoszono kopię prezydyalnego pisma namiestniczego pod d. 20. listopada 1857, l. 6.716 pr. wydanego do Jego Eminencyi księdza Lewickiego gr. kat. kardynała i metropolity, względem zaprowadzenia uroczystego święta niepokalanego poczęcia N. Panny Maryi w gr. kat. dyecezyach.

Nr. 34. Obwieszczenie c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej z d. 23. listopada 1857, l. 46.125, względem urzędów, powołanych do stemplowania gazet i dzienników z obwieszczeniami i doniesieniami, tudzież do odbierania należytości insercyjnych.

Nr. 35. Obwieszczenie c. k. namiestnictwa z dnia 28. listopada 1857, l. 52.390 względem kompetencyi do roztrzygania czysto prywatnych sporów prawnych między byłymi poddanymi i dawnemi dominiami.

Nr. 36 Obwieszczenie c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej z d. 30. listopada 1857, l. 50.626/1.606, względem opłacania należytości od tłuszczu z kości i racic, wprowadzanego do miasta Lwowa.

Nr. 37. Obwieszczenie c. k. namiesnictwa z dnia 2. grudnia 1857, l. 54.276, ażeby przy wystawianiu certyfikatów do poboru soli bydlęcej i pognojowej miano zawsze należyty wzgląd na stan bydła i rzeczewistą potrzebę tych, którzy mają prawo pobierać ją na na cele gospodarskie i ażeby soli bydlęcej dla bydła rogatego nie obliczano więcej nad 12 funtów roeznie na jedną sztukę.

Nr. 38. Obwieszczenie c. k. namiestnictwa z d. 10. grudnia 1857, l. 37.723, według którego przy pozwalaniu na małżeństwa żydowskie zniesiony został dotychczasowy obowiązek składać egzamin z religijnej książki „Bne Zion" w obecności urzędnika.

Nr. 39. Obwieszczenie c. k. namiesnictwa z d. 12. grudnia 1857, l. 53.102, względem uproszczenia wstępnych czynności rekrutacyjnych.

Nr. 40. Obwieszczenie c. k. namiesnictwa z d. 20. grudnia 1857, l. 55.150, względem należytości dla lekarzy prywatnych i chirurgów przy sanitarno-policyjnych sekcyach trupów.

Sprawy krajowe.

Lwów, 11. kwietnia. Z kwesty w wielkim tygodniu, którą corocznie urządza na mocy ustawy swojej Wydział Towarzystwa Dobroczynności, wpłynęła w roku bieżącym ogólna summa 1557 złr. 17 kr. m. k., a mianowicie:

JW. Ludwika Strojnowska zebrała	w I. części miasta	304 złr.	27 kr.
JW. Józefa hr. Komorowska	„ II. „ „	293 „	2 „
JW. Stefania Pietruska	„ III. „ „	118 „	15 „
JW. Franciszka hr. Łosiowa	„ IV. „ „	273 „	— „
JW. Franciszka Roderowa	„ w głównej części miasta	518 „	33 „
Nakoniec z kwesty w kościele OO. Bernardynów za staraniem JW. Ludwiki Strojnowskiej urządzonej wpłynęło	. . . .	50 „	— „
	Zatem ogółem . .	1557 złr.	17 kr.

Wydział Towarzystwa Dobroczynności poczytuje sobie za miły obowiązek, w imieniu ubogich i sierot pod opieką jego zostających wynurzyć publicznie należne dziękczynienie szanownym damom, które raczyły tak gorliwie zająć się tą kwestą, jako i szanownej publiczności, która czynnie przyczyniła się do zasilenia funduszów Towarzystwa.

(Mianowanie. — Poseł francuski do Paryża. — Poseł rosyjski oczekiwany. — Żegluga na Dunaju otwarta. — Zgromadzenie górników.)

Wiedeń, 8. kwietnia. Minister spraw wewnętrznych przeniósł obwodowych lekarzy Dra Franciszka Krause i Dra Edwarda Ingarden na własne żądanie i w tym samym charakterze, a mianowicie pierwszego z Sambora do Krakowa, drugiego zaś z Nowego Sącza do Przemyśla; prócz tego mianował Dra Marcina Nartowskiego obwodowym lekarzem w Stryju, a Dra Franciszka Turka, miejskiego lekarza w Drohobyczu obwodowym lekarzem w Samborze. Minister oświecenia i publicznych nauk mianował suplenta przy przemyskim gymnazyum Leona Królikowskiego rzeczywistym nauczycielem gymnazyalnym w Przemyślu.

— Jego Excelencya ces. francuski poseł przy dworze wiedeńskim p. baron Bourqueney, udał się d. 8. b. m. na 14 dni do Paryża.

— Mianowany posłem rosyjskim w Wiedniu p. Balabin, odjechał z Paryża do Petersburga, a dopiero w ciągu lata przybędzie na swą posadę.

— Temi dniami rozpoczęły się już pospieszne jazdy towarzystwa parowej żeglugi na Dunaju pomiędzy Wiedniem, Dziurdżewem, Gałaczem, Odessą i Stambułem. Pierwszy okręt pospieszny odpłynął w niedzielę z Wiednia. Jazdy takie będą się powtarzać co tydzień w niedzielę.

— Przewielebny prowikaryusz dr. Knoblecher pisze z Neapolu, że dopiero po Wielkiej nocy będzie mógł odjechać do Rzymu. Nadwątlony stan zdrowia nie pozwala mu powrócić w tym roku do Chartum, zawsze jednak wyszle w te strony kilku księży i laików.

— W Wiedniu ma odbyć się w tym roku ogólne zgromadzenie górników i żupników. Na wniesioną pod d. 7. stycznia prośbę pp. hrabi Jerzego Andrassy, hrabi Ludwika Breda, Franciszka Foetterle, Franciszka Hauer, Ottona barona Hingenau, Piotra Rittinger, Dra Ferdynanda Stamen i Karola Weiss odpowiedział Jego Excelencya pod d. 26. lutego, że Jego Excelencya minister spraw wewnętrznych udziela rad swego przyzwolenia do ogólnego zgromadzenia górników i żupników, jak tego wyżspomieniona domagała się prośbą, zważając, że industrya górnicza w Austryi wysokie zajmuje stanowisko. Na mocy tego pozwolenia ukonstytuowali się wymienieni powyżej panowie po poprzedniem zawiadomieniu Jego Excelencyi ministra finansów jako najwyższego naczelnika górnictwa w komitet przygotowawczy do ogólnego zgromadzenia górników i żupników w Wiedniu, i zapraszają zarazem mężów tego samego zawodu w kraju i za granicą, aby brali udział w zgromadzeniu, które odbędzie się w c. k. zakładzie geologicznym.

Zgromadzenie ma zamiar sprowadzić sposobność do wymiany myśli i zdań w gałęź górnictwa i zawiązania osobistych znajomości pomiędzy ludźmi tego samego zawodu.

W zgromadzeniu może każdy brać udział, kto zajmuje się górnictwem na polu naukowem lub praktycznie.

Zgromadzenie zagai się w poniedziałek d. 10. maja, a skończy w sobotę d. 15. maja.

Posiedzenia odbywać się będą w ogólnych zebraniach i sesyach sekcyi.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Obchód świąt wielkanocnych. — Mianowanie w dyplomacyi. — Wiadomości bieżące.)

Londyn, 6. kwietnia. Familia królewska przeniesie się na przyszły poniedziałek z Windsoru do stolicy.

Książę Jerzy saski odjechał wczoraj do Windsoru i zabawi kilka dni na dworze królewskim. Również i pan Persigny odjechał wczoraj do Windsoru, tylko małżonka jego musiała dla lekkiej słabości pozostać w Londynie.

Pan D'Israeli zamyśla przedłożyć budżet 16. b. m.

— Przestrzegając uświęconego wiekiem zwyczaju, ukazała się Królowa w pierwszy dzień świąt wielkanocnych wraz z swym małżonkiem i całą swą rodziną na terrasie pałacu windsorskiego, przed którą przegrywały dwie bandy muzyczne, i liczna zgromadziła się publiczność. Przy tej sposobności wystąpił młody książę walijski po raz pierwszy w uniformie windsorskim, królowa i młode księżniczki miały na sobie jednakowe niebiesko-jedwabne suknie, a książę Albert był w sukniach cywilnych. Promenada trwała pół godziny.

— Książę Małachowy przybędzie do Paryża z końcem bieżącego lub na początku przyszłego tygodnia.

— Baronowa Brunow przyjedzie z Berlina w pierwszej połowie następnego tygodnia.

— Przepędzając ferye świąteczne w sąsiednim Richmond, odwiedzał lord Derby codziennie stolicę, a przedwczoraj udał się do Windsoru, gdzie dwa dni zabawi u dworu. Lord Malmesbury udał się zarówno do Windsoru, aby znajdować się u boku francuskiego posła, gdy z wszelką formalności będzie składał hołd pożegnalny Królowej.

— Najnowszy numer dziennika *Gazete* zawiera wszystkie temi dniami ogłaszane mianowania dyplomatyczne. Prócz znanych wymienia jeszcze następujące: Fryderyk Doveton Orme, obecny sekretarz poselstwa w Kopenhadze, pełnomocnikiem i jenerał-konzulem w Boliwii; Julian Henry Charles Franc, teraz sekretarz poselstwa w Petersburgu, w tym samym charakterze do Wiednia; Wiliam Lowther, sekretarz poselstwa w Neapolu, w tym samym charakterze do Petersburgu; August Berkeley Paget, sekretarz poselstwa w Lizbonie, w tym samym charakterze do Berlina, a na jego miejsce w Lizbonie wstępuje dotychczasowy sekretarz poselstwa w Bernie Edward Heries, którego zastąpi Józef Hume Burnley, dotychczasowy członek angielskiej ambasady w Petersburgu; zaś sekretarzem ambasady w Kopenhadze został mianowany teraźniejszy członek poselstwa w Atenach Wiliam Campbell Mauley.

— Parostatek „Indus" przybył z indyjską i chińską pocztą dnia 3. kwietnia do Southamptonu. Między podróżnymi znajdowało się kilku Anglików, co byli zamknięci w Luknowie, jak n. p. podporucznik Delafosse, jedyny Anglik, który uszedł kawnporskiej rzezi; gdy strzelano na łodzie, on jeden ocalił się wpław. Bengalscy Sepoje, którzy dobrowolnie oświadczyli, aby ich wysłano do Chin, wylądowali w Kantonie. Przyjęcie, jakiego doznali, nie bardzo było pochlebne.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Pensya rannym w czasie zamachu. — Czynności komisyi prawodawczej. — Nadzór policyjny. — Korpus sugwardzistów. — Roboty około kolei w Algierze. — Kwestya paszportowa. — Głosy dziennikarskie. — Obwołanie Króla Tahiti.)

Paryż, 6. kwietnia. Jak słychać, zwiedzać będą Jego Mość Cesarz i Jej Mość Cesarzowa w miesiącu maju departamenta Manche, Morbihan i Finisterre.

— Na wczorajszem przyjęciu w Tuileryach oznajmił Cesarz obecnym deputowanym, że dla obradowania nad wieloma pozostałemi jeszcze pilnemi sprawami, przedłuży się teraźniejsza prawodawcza sesya aż do 27. albo 28. kwietnia.

— Dzisiaj rano odesłano ztąd część pakunków marszałka Pelissier, który dnia 15. b. m. opuści Paryż. Wczoraj, jak każdego poniedziałku był w Tuilerych obiad deputowanych, a po obiedzie recepcya.

— Angielska policya rozesłała listy gończe za Felixem Pyat, jednak zdaje się, że opuścił już Anglię.

— Nowo mianowany poseł francuski przy dworze petersburgskim książę de Montebello opuszcza Paryż d. 25. kwietnia.

— Ministeryum stanu układa obecnie listę osób, które dla uszkodzenia podczas zamachu mają otrzymać pensyę. Pensya ta pod nazwą wynagrodzenia narodowego będzie wynosić 30.000 franków. Odnoszący się do tego projekt ustawy przedłoży rząd temi dniami zgromadzeniu prawodawczemu.

— Komisye ciała prawodawczego rozwijają wielką czynność, bo sesya zbliża się ku końcowi. Ustawę o warrantach uznano powszechnie, a stan handlowy oczekuje niecierpliwie kiedy wejdzie w wykonanie. Ustawa co do kabzli doznała różnych zmian w wydziale. Najprędzej stanie się jednak, że fabrykacya kabzli przejdzie zupełnie w monopol, bo 1.000 kabzli wyrobu francuskiego poskoczyły z $1^1/_2$ fr. na 13 do 14, zaś wyroby zagraniczne pozostały w tej samej cenie.

— Prefekt departamentu Lot-et-Garonne wydał do wszystkich podprefektów, merów i komisarzów swego departamentu okólnik, którym nakazuje, aby czuwali pilnie nad kawiarniami i szynkami, bo zagrażają często nietylko moralności i spokojności publicznej, ale narażają także szczęście rodzin.

— Korpus stugwardzistów składał się dotychczas z samych podoficerów, z których każdy pobierał 1.200 fr. żołdu i miał służącego do konia. Według nowej organizacyi będzie każdy z nich pobierał na przyszłość tylko 1.000 fr. żołdu i musi sam pełnić służbę około konia. Większa część z nich opuszcza korpus, szukając innego stanowiska. Na opróżnione miejsca wejdą żołnierze z innych pułków.

— Francuska flotyla ewolucyjna złożona dotychczas z 12 okrętów liniowych, zwiększy się obecnie o dwa nowe okręta wojenne.

— Dochody celne w Hawrze wynosiły w miesiącu marcu 3,068.558 fr., t. j. 1,017.138 fr., mniej niż w tym samym miesiącu zeszłego roku.

— Dziennik *Akhbar* donosi pod dnia 30, że załoga tamtejsza wyszła na równiny do robot około kolei żelaznych, a milicya pozaciągała straże. Dywizya jenerała Renault ma zbudować drogę z Algieru do Harasz na linii algiersko-blidahskiej. W całej Algieryi i Kabylii panuje spokój niezakłócony.

— Oprócz 38 oficerów i podoficerów, pozyskanych do służby perskiej, zjednał sobie Feruk Chan także dwóch oficerów marynarki, którzy jak słychać mają objąć dowództwo nad perskiemi portami i wybrzeży kaspijskich.

— Książę Napoleon zapadł na zdrowiu i nie mógł brać udziału w uroczystości przy inauguracyi nowych bulwarów.

— Książę Jeronim znajdował się w niedzielę na mszy w kaplicy tuillerskiej.

— Wczorajsze oświetlenie nowych bulwarów ściągało do późnej nocy niezliczone tłumy ludu.

— *Constitutionnel* łagodzi umysły w kwestyi paszportowej; można się też domyślać, że rząd skłania się do niejakich ulg praktycznych. Spór z Szwajcaryą toczy się obecnie głównie o znaczenie wyrazu *gouvernement*. Francya ściąga go tylko do rządu związkowego, Szwajcarya zaś do wszystkich rządów kantonalnych. Chodzi też o to, czy tylko sam rząd związkowy, czy i wszystkie rządy kantonalne mogą wydawać paszporta, których właściciele nie potrzebują się stawić osobiście przed konzulem francuskim.

— *La Presse* mniema, że w sprawie wyspy Perim nie obejdzie się bez układów dyplomatycznych. Wielu się domniemywa, że cała kwestya wytoczy się na najbliższych konferencyach.

— *Revue Contemporaine* roztrząsa cały obecny spór z Anglią, i przychodzi do przekonania, że prowokacya była na stronie Anglii, a umiarkowanie cechowało całe postępowanie Francyi. Pomieniony dziennik podnosi przy tej sposobności zalety obecnych instytucyi, bo niedozwalają niesfornej prasie ani trybunom parlamentarnym rozżarzać gorzej sporu.

— W Paryżu zwrócił na siebie powszechną uwagę artykuł dziennika *Manchester Guardian*, który donosi, że Anglia uzbraja silniej swe wybrzeża.

— Parопływ „Corse" otrzymał rozkaz przysposobić się z dnia 9. kwietnia na każde polecenie księcia Małachowy. Na pokładzie tego statku uda się marszałek do Anglii.

— Według najnowszych wiadomości z Oceanii ogłoszono za przyzwoleniem Francyi Tamatoę V., syna królowej Pomare z Tahiti królem wysp Raiatea i Tahea. Także i władze angielskie uznały to wyniesienie, które podnosi wysoce znaczenie rodziny Pomare w Oceanii.

Holandya.

(Kolonie holenderskie.)

Amsterdam, 30. marca. Podług ostatniej poczty z Batawii z 11. lutego ma być zaprojektowana w Nowej Gwinei kolonia założona u zatoki Dorej albo Dory, w północno-zachodniej części wyspy. Ta okolica zwróciła na siebie uwagę Holendrów jeszcze w roku 1705, a w naszych czasach zwiedzali ją żeglarze francuscy, Freycinet, Duperrey i Dumont d'Urville, i wszyscy uznali tę zatokę bardzo bezpieczną i dogodną. Zresztą będzie rząd holenderski postępował z wielką ostrożnością; najpierwej miano urządzić tylko mały fort z załogą 50 ludzi, co zapewne nastąpiło już do odejścia poczty z Batawii; z tego fortu miano zbadać pierwej dokładnie sąsiednie wyspy i wybrzeża jako też pewną część w głębi wyspy, a dopiero potem przystąpić do założenia plantacyi. Pierwszych osadników zamyślano sprowadzić po części z Jawy i innych kolonii holenderskich, a po części z Chin; ale mieli to być wyłącznie krajowcy tylko; Europejczyków niemyślano sprowadzać.

Szwajcarya.

(Konzulaty francuskie.)

Zdaje się potwierdzać, że Francya chce stanowczo założyć dwa nowe konzulaty w Szwajcaryi, i podnosi przytem sprawę swych poddanych. Dr. Kern oświadczył na d. 31 marca w radzie związkowej, że kwestyę konzulatów wytaczał już na posłuchaniu przed Cesarzem, a następnie ponawiał ją dwukrotnie w obec ministra spraw zewnętrznych, nie odniosłszy nigdy pożądanego skutku. Rząd francuski odwoływał się do postępowania innych rządów, oświadczając zarazem, że jeśli Szwajcarya ujmie exequatur nowym konzulom, to rząd francuski postąpi sobie zarówno z wszystkiemi konzulami szwajcarskimi. Dr. Kern zalecał usilnie nie odmawiać żądanego exequatur, aby nie narazić się na nieporozumienie z Francyą.

Niemce.

(Sprawa duńsko-holsztyńska.)

Osobny wydział dla duńsko-holsztyńskiej sprawy odbył już kilka narad, roztrząsając nawrotną odpowiedź gabinetu kopenhagskiego. *Gazeta lipska* upewnia z Frankfurtu, że sądząc z wszystkiego tego, co słychać w dobrze zawiadomionych gronach nie spełni się oczekiwanie, jakie miał gabinet duński. Rada związkowa nie myśli jak się zdaje przyjąć ostatnich propozycyi duńskich. Podobnież utrzymuje i korespondencya *Gazety kolońskiej*, że w Kopenhadze otrzymano od p. Bülowa, posła duńskiego w Frankfurcie depeszę, według której w sprawie duńsko-holsztyńskiej zagrażają nowe trudności gabinetowi kopenhagskiemu. Jednocześnie słychać, że komitet exekucyjny ma zgromadzić się temi dniami, aby spełnić włożone na siebie żądanie.

Księstwa Naddunajskie.

(Komisarze cesarscy w Belgradzie. — Uwolnienie senatorów.)

Belgrad, 2. kwietnia. Wjazd oczekiwanych od dawna komisarzów Porty Ethema Baszy i Kabuli Effendego równał się prawdziwemu pochodowi tryumfalnemu. Nazajutrz po swym przyjeździe odczytali komisarze uroczyście firman sułtański i rozpoczęli zaraz układy dyplomatyczne. Major Mirsza Anastaziewicz otrzymał wiadomość, że uwięziony jego zięć senator Raja Damjanowicz rozstał się już z światem w Gurgussowaczu.

— *Gazeta kolońska* pisze co do uwolnienia uwięzionych senatorów. Jeszcze przed upływem 24 godzin, jakie Ethem Basza w sprawie uwięzionych senatorów naznaczył rządowi książęcemu do namysłu, udano się z prośbą do komisarzów, aby sprawę tę odroczyli przynajmniej do upływu świąt wielkanocnych. Stanowcza odpowiedź odmowna Ethema Baszy przeraziła rząd do tego stopnia, że wyprosił sobie niejako za łaskę, aby więźniów nie wprowadzano do Belgradu ale wysłano do Niszu (Nissy) w Bulgaryi u granic serbskich. Aby uniknąć wszelkiej przewłoki przyzwolił Ethem Basza na tę prośbę i wysłał zaraz jednego z swych oficerów, aby towarzyszył uwolnionym aż do Niszu.

Turcya.

(Mianowania. — Arcybiskup Saloniki patryarchą w Egipcie. — Wiadomości bieżące.)

— Najnowsza poczta z **Konstantynopola** z 3. kwietnia donosi: Ali Ghalib Basza, minister pobożnych fundacyi, został mianowany ministrem handlu, Hassib Basza, minister finansów — ministrem pobożnych fundacyi, Mussa Safeti Basza, minister bez portfeilu — ministrem finansów, a Ethem Basza, Mahmud Basza i Ilhani Basza członkami rady państwa. — Arcybiskup z Saloniki przyjął godność patryarchy w Alexandryi. Paropływ „Egiptus" rozbił się 21. marca w przejeździe z Trebizondy do Konstantynopola; okręt przepadł; podróżnych i znaczną część ładunku uratowano. — Omer Basza miał 19. lub 20. lutego odbyć swój wjazd do Bagdadu. — Pułkownik Williams został mianowany amerykańskim rezydentem ministeryalnym przy wysokiej Porcie.

Azya.

(Korespondencya z Indyi.)

Korespondent wyłączny dziennika *Times* pisze z obozu pod Kawnpurem pod dniem 27. lutego: Zdaje się, że to był brat Nana Sahiba, Bargee Rao, który temi dniami wyszedł z Oudy i przebył Doab. Ponieważ towarzyszyło mu 200 ludzi regularnej konnicy, i orszak piechoty z kilkoma słoniami i wozami, nareszcie jego harem z pakunkami, nie mogło odbyć się przejście przez rzekę zupełnie cicho, jednak policyjni żołnierze ustawieni na punkcie najpomyślniejszym do przejścia utrzymywali, że nic nie słyszeli, a jedyną o tem wiadomość, jaką otrzymali nasi pod Bithourem z oddziałem konnicy znajdujący się oficerowie, przyniósł żołnierz, który przybiegł i mówił, że wnioskuje z wrzawy na przeciwległej stronie rzeki, że Nana Sahib zamierza przekroczyć rzekę. W chwili gdy żołnierz przyniósł tę wiadomość przebył Rao rzekę szczęśliwie, a gdy nasza konnica przybyła na miejsce, znalazła tylko ślady jego przechodu. Z śledztwa okazało się, że policyjni żołnierze byli przekupieni. Po ukończeniu śledztwa powieszono zatem wszystkich 11 żołnierzy. Wojska Ray uciekając w zdłuż Doaby napadły na dwie policyjne stacye i wymordowały wszystkich znajdujących się tam policyjnych żołnierzy; jest to także dowodem winy straży stojących nad rzeką. Rao przybył nazajutrz rano z swem wojskiem do Calpee, miał otrzymać znaczne posiłki; prócz tego werbuje do konnicy po 30 rupii, a do piechoty po 10 do 15 rupii miesięcznie. Nasza nieudolność bronić tych, którzy nam wierni, przyniosła dokuczliwe następstwa, gdyż wyrzucają nam słusznie winę strat i obelg na nich rzucanych. Sepoje z Kalpee wyrządzili naszemu stałemu przyjacielowi, Rai małego państwa Churkaru na południowej stronie Jumny, wielką szkodę i zniewagę. Wpadli na jego ziemię, pobili jego wojska, zabrali działa, zhańbili jego pałac i wzięli 3 laki rupii albo 30.000 funtów szterlingów z kasy.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 9. kwietnia. Najnowsza poczta zamorska, przywieziona paropływem „Australia".

Paryż, 8. kwietnia. Jak zapewniają, ma być wkrótce przedłożony senatowi projekt ustawy względem dotacyi Cesarzewicza. — Projekt względem upiększenia miasta Paryża przedłożono już ciału prawodawczemu — Rząd neapolitański wydał memorandum w sprawie okrętu „Cagliari." — Dziennik *Pays* niechce ogłaszać drugiego listu Orsiniego, gdyż autentyczność jego nie jest udowodniona.

Londyn, 8. kwietnia. Urzędowa poczta zamorska. Jenerał Outram przekroczył 6go marca rzekę Goomty, a 11go, 13go i 14go marca zajął szturmem główne punkta Luknowa. Nieprzyjaciel uciekał tłumami ku Rohilkundzie, ścigany artylerya i kawaleryą. Komendant Aders pobił 18. marca w 600 ludzi Sułtana Arabów z Adhie i odciął mu wszelkie dowozy żywności. Strata Anglików nieznaczna, spokojność przywrócona.

Dzisiejsza *Times* zawiera następujące doniesienia z **Bombaju** z 18. marca: W Kalkucie wydarzył się fałszywy alarm powstania. Podług doniesienia z Hongkongu z 27. lutego zagraża znaczna liczba Chinczykew miastu Kantonowi.

Genua, 5. kwietnia. Skazanych za zamach z 29. czerwca przywieziono do twierdzy Alessandryi.

Turyn, 7go kwietnia. Trybunał kasacyjny odrzucił rekurs Bianchi Gioviniego.

Z **Rzymu** donoszą z 31. marca: Dnia 28. kwietnia nastąpią zaślubiny hrabiego Luigi Mastai, synowca Papieża, z córką księżny Del Drago. Papiez ofiarował panu młodemu 40.000 szkudów. Loże drugiego piętra Watykanu są już zrestaurowane i otworzone znowu publiczności.

Ateny, 3. kwietnia. Wdowom i córkom braci Konduriotów przyzwolone zostały z urzędu pensye i posagi. Postępowanie tureckiego gubernatora Brussy z Grekami wywołuje liczne skargi. — W Koryncie nieustaje trzęsienie ziemi. — Mianowanie barona Sina ambasadorem w Wiedniu i przy kilku dworach niemieckich zostało urzędownie ogłoszone.

Bombaj, 18. marca. Powstańcy zostali wyparci z Luknowa i prawie całe miasto znajduje się już w ręku Anglików. Ruchome kolumny ścigają uciekającego nieprzyjaciela we wszystkich kierunkach. Anglicy stracili 4 oficerów. Korpus powstańców uderzył 5. marca na Gorukpoore, ale pułkownik Roweroft pobił go i zdobył ośm dział. Sir Hugh Rose obsadził Schaghur, które wcielono do posiadłości angielskich. W Canara, południowej krainie Mharattów i pomiędzy Bhilami wydarzają się zawsze jeszcze zaburzenia. Proces Króla Delhów nieskończył się jeszcze.

Kalkuta, 8. marca. Prośba Króla Audhy o „Habeas corpus“ została odrzucona.

Hongkong, 27. lutego. Okręt „Inflexible“, z wicekrólem Yeh na pokładzie przybył 22. lutego do Kalkutty. Komisarz amerykański wydał rozporządzenie wzbraniające handel Kuliami.

Kurs lwowski.

Dnia 10. kwietnia.

		gotówką zlr.	gotówką kr.	towarem złr.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	43	4	46
Dukat cesarski	„ „	4	46	4	49
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	15	8	20
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	36	1	37
Talar pruski	„ „	1	32	1	$33^1/_2$
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	79	10	79	30
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	78	30	79	5
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	15	84	5

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 9. kwietnia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% $84^3/_{16}$—$84^1/_4$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% $94^1/_2$—95. Lomb. wen. pożyczki z 5% 97 — $97^1/_2$. Obligacye długu państwa 5% $81^5/_{16}$—$81^3/_8$. det. $4^1/_2$% $71^1/_8$—$71^1/_4$, det. 4% 64—$64^1/_4$,— detto 3% $49^3/_4$—50. detto $2^1/_2$% $40^3/_4$ — 41, detto 1% $16^1/_8$ — $16^1/_4$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97. — — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 97 — — —. Detto Peszt. 4% 96 — —. Detto Medyol. 4% 96 — —. — — Obligacye indemn. niższ. austr. 5% $89^1/_4$—$89^3/_4$, detto węgier. $79^1/_2$—$79^3/_4$, detto galic. i siedmiogr. $78^1/_2$—79 — detto innych krajów koron. 84 — 85. Oblig. bank. $2^1/_2$% 63 — $63^1/_2$ — Pożyczka loter. z r. 1834 310—312. Detto z roku 1839 $126^3/_4$—$127^1/_4$. — Detto z r. 1854 $107^1/_8$—$107^1/_4$. Renty Como $15^1/_2$—$15^3/_4$.

Galic. list. zastawne 4% 77—78. Półn. Oblig. Prior. 5% 87 — $87^1/_2$.— Glognickie 5% 80 — 81. Obligacye Dun. żegl. par. 5% $86^1/_2$—87. — Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 88 — 89. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 108—110. — Akcyi bank. narodowego 974—975. — Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. $242^1/_2$—$242^3/_8$. Akcye niż. austr. tow. eskomp. $115^1/_4$—$115^1/_2$. — Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. — — —. — Detto półn. kolei 188 — $188^1/_8$. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. $293^1/_2$ — $293^3/_4$. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wpłatą 30% $100^1/_8$—$100^1/_4$. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. $92^3/_4$ — 93. — Detto cisańskiej kolei żel. 100 — $100^1/_8$. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 247 — 248 Detto Cesarza Franc Józ. wschod. kol. żel. 189 — $189^1/_2$. Detto losy tryest. $108^1/_4$—$108^3/_4$. Detto tow. żegl. parowej 542—544. Detto 13. wydania $100^1/_2$ — $100^3/_4$. Detto Lloyda 385 — 388. Peszt. mostu łańcuch. 59 — 60. Akcye młyna parowego wiéd. 67—69.— Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 — 20. — Detto 2. wydania 29 — 30. Esterhazego losy 40 złr. $79^1/_2$—$79^3/_4$. Windischgrätza losy 25—$25^1/_4$. — Waldsteina losy $26^1/_4$—$26^1/_2$. Keglevicha losy $16^1/_4$—$16^1/_2$. Ks. Salma losy $41^3/_4$—42. — St. Genois $37^3/_4$—38.— Palffego losy $37^1/_2$—$37^3/_4$. Clarego $39^1/_4$—$39^1/_2$.

Amsterdam 2 m. $87^3/_4$ l. Augsburg Uso $105^7/_8$. — Bukareszt 31 T. $264^3/_4$. Konstantynopol 31 T. 474. — Frankfurt 3 m. $105^1/_8$ l. —. — Hamburg 2 m. 78. — Liwurna 2 m. 105 — — — Londyn 3 m. 10 — 17. — Medyolan 2 m. 105. — — Paryż 2 m. $123^3/_8$. Cesarskich ważnych dukatów agio $7^5/_8$ — $7^3/_4$. Napoleons'dor 8 13 — 14. — Angielskie Sover. 10 17 — — —. — Imperyał Ros. 8 25 — 26. Srebro —.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 10. kwietnia.

Oblig. długu państwa 5% $81^5/_{16}$; losowane obligacye 5% —; obligacye długu państwa $4^1/_2$ % —; 4% —; 3% —; $2^1/_2$ % —; — pożyczka loteri. z r. 1834 314; — z r. 1839 —; z r. 1854 $107^1/_8$; poż. nar. z r. 1854 $84^1/_8$. Ob. banku —. Akcye bankowe 980. — Akcye zakładu kredytowego 245. Akcye kolei półn. po 1000 złr. $1887^1/_2$. Austr.-franc. akcye kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą $296^7/_8$; — kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcye kolei nadciskiej $200^1/_4$. Kolej cesarzowy Elżbiety 200. Kolej połud. półn. komunikacyjna 185. Akcye żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. $544^1/_2$. Akcye żegl. parowej Lloyda po 500 złr. —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego po 500 złr $576^1/_4$. Galic. listy zast. 4% —.— Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; — detto galicyj. $79^1/_{16}$. detto węgierskie $79^3/_4$. Amsterdam —. Augsburg $105^7/_8$ l. Bukareszt 264. — Konstantynopol —. Frankfurt $105^1/_4$. — Hamburg — l. Lipsk —. Liwurna —. Londyn 10—17. Medyolan 105. Marsylia $123^1/_4$. — Paryż $123^1/_2$. — Agio duk. ces. $7^7/_8$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Lencewicz Erazm, z Zadwórza. — Rojowski Felix, z Cieszanowa. — Jabłonowski Ant., z Rawy.

Hotel Langa: PP. Ehrenberger Ant., c. k. rotm., Wedemeyer Konrad, c. k. porucz. i Neuman Lud., c. k. oficyał, z Żółkwi. — Baeumen Felix, c. k. major, z Przemyśla

Hotel angielski: PP. Udrycki Adolf, z Mostów wielkich. — Wiktor Tadeusz, z Świrza. — Hr. Attems Juliusz, c. k. rotm., Br. Berstett Ferd., c. k. porucz., Br. Staffenberger Filip, c. k. rotm., Tessin Benj., c. k. porucznik, Krätzer Edw., c. k. podporucz. i Lehneisen Hilbert, c. k. podporucz., z Żółkwi.

Do Krynickiego: P. Zawadzki Michał, z Wojciechowicc.

Dnia 11. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Ujejski Edw., z Melny. — Korzeniowski Alexander, z Machnowa.

Hotel angielski: P. Abgarowicz Józef, z Baligrodu.

Do Leszczyńskiego: PP. Jaworski Józef i Budziński Leon, z Kobylnicy.

Do Süssmana: P. Męciński Franciszek, z Huty zielonej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. kwietnia.

PP. Berezowski Henr., do Wodnik. — Czajkowski Hip., do Bóbrki. — Kiędzierski Juliusz, do Meryszczowa. — Starzyński Bojomir, do Derewni. — Hr. Łoś Tadeusz, do Narola. — Białobrzyski Stan., do Dziedziłowa — Prawecki Michał, do Raju. — Jabłonowski Józef, do Rawy. — Hr. Potocki Stanisł., do Brzeżan. — Hr. Dunin Borkowski Alex., do Winniczek. — Hr. Dzieduszycki Miecz., do Korniowa. — Prawecki Eust., do Brzeżan. — Neumann Ludwik, c. k. oficyał, do Żółkwi. — Zaremba Bol., do Dębicy.

Dnia 11. kwietnia.

PP. Ball Franc., do Tuligłów. — Ehrenberger Ant., c. k. rotmistrz, do Żółkwi. — Haywas Adolf, do Pustomyt. — Haywas Józef, do Jasikowa. — Hr. Ostroróg Leon, do Juśkowic. — Rohonczy Jerzy, c. k. podporucz., Br. Staffenberger Filip, c. k. rotm., Br. Tessin Bejamin, c. k. porucznik i Wedemayer Konrad, c. k. porucz., do Żółkwi. — Wiktor Tad., do Świrza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.53	+ 0.5°	79.9	półn.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. popoł.	324.52	+ 5.1°	62.7	wschodni „	„
10. god. wiecz.	325.26	+ 1.0°	76.7	„ „	„

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „**Prawem zasługi**,“ komedya w 3 aktach z francuskiego.

Dnia 10 kwietnia 1858 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

74. 37. 73. 83. 51.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 21. kwietnia i 1. maja 1858 r.

KRONIKA.

Nad uzbrojeniem „Lewiatana“ pracują w Depfordzie bardzo gorliwie. Wewnętrzne urządzenie poruczono za kontraktem dla spieszniejszego ukończenia rozmaitym przedsiebiorcom. Inne części, a mianowicie te, które należą do sterowania okrętu, pójdą pod powtórną próbę, gdyż niezwykły rozmiar statku wymaga odpowiednich przyrządzeń, których skuteczność nieda się udowodnić z teoryi. I tak np. namyślano się długo, nim zgodzono się na odpowiednie kotwice. Przyjęto tak zwane trotmańskie kotwice odszczególniające się tem, że są wszędzie równie elastyczne i łączą lekkość z trwałością. Kotwica tego rodzaju, o 112 cetnarach, okazała przy natężeniu siłą 1120 cetnarów tylko $^7/_8$ cali zwichnięcia z swej pierwiastkowej formy, ale i to zwichnięcie nikło, gdy zelżono prężenia za pomocą hydraulicznych maszyn. Od niejakiego czasu zaopatrują trotmańską kotwicą wszystkie angielskie wojenne okręta wielkiego rozmiaru. „Lewiatan“ otrzymał je z liwerpolskiej fabryki Wooda.

— Słychać, że amerykańskiej kompanii niepowiodło się, wydobyć z głębi morza w sebastopolskim porcie zatopione okręta, gdyż osławiony robak „Teredo“ stoczył statki tak dalece, że proch, którym chciano rozsadzić okręta, znalazł zanadto mało oporu, i zniszczył tylko część tramów, a port jest dotąd zawsze eszcze zawalony gruzami.

— Na wybrzeżu Hiszpanii między Alikantą a Almerią wydają góry leżące naprzeciw morza włóknistą roślinę, która służy za surowy materyał do rozmaitych bardzo potrzebnych wyrobów. Ta roślina znana w Niemczech pod nazwiskiem bylicy, rośnie bez wszelkiej uprawy. Robią z niej sieci, dywany, maty, koszyki i okrętowe liny, które rozsełają po Francyi, Włoszech, Anglii, Holandyi i północnej Ameryce. Z samego tylko portu Las Aguilas pod Kartageną odsełają corocznie 20.000 beczek rozmaitych z bylicy plecionych wyrobów, z których $^2/_3$ przypada na Marsylię. Z innych portów od Alikanty aż do Almeryi wynosił wywóz w 1854 roku blisko 2424 beczek. Ta gałęź przemysłu zajmuje między Alikantą a Almeryą 50.000 ludzi, ponajwiększej części kobiety, młode dziewczęta i dzieci. Za tę robotę, a głównie za robienie sieci otrzymują dziennie 35 do 45 centymów, pomimo, że pracują 13 do 14 godzin. Ale te sieci niesą zbyt wyśmienite, co raz liczniejsze zamówienia i co raz gorsze i droższe wyroby, pomimo że zewszech stron nadchodzą skargi. Z bylicy wyrabiają także okrągłe i płaskie liny na kształt plecionek z których robią maty, dywany i koszyki. Hiszpańska marynarka i górnicy używają lin wyrabianych z bylicy w wielkiej ilości. W Anguilas używają bylicę do wypychania materaców, okazuje się do tego bardzo przydatna i stosunkowo bardzo tania.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* Z c. k. galic. drukarni rządowej.